

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratov: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

Kmet kot vprežna živina.

Nikjer danes ne cvetijo rožice na go-
spodarskem polju in od raja smo se da-
nes bolj oddaljili kot kdaj poprej. Najda-
lje od raja pa so pogнали ljudi tamkaj in
tisti, ki so ljudem obljubljali raj na zem-
lji. To so boljševiki. Kaj so ti ljudje na-
pravili iz Rusije in njenega gospodarstva,
so premnoge priče z dejanskimi dokazi
neovrgljivo dokazale. Najgrozovitejši do-
kaz, podan z življenjem in trpljenjem, pa
je ruski kmet. Zanj je komunistična orga-
nizacija gospodarstva priredila pravo
Golgoto, na katero mora nositi svoje stra-
hovito breme brez nade zboljšanja in brez
upanja plačila. Dokler je Lenin živel, se
komunistična organizacija poljedelstva še
ni izvršila. Presvež je še bil spomin na
obljube, ki so jih boljševiki s svojim vo-
diteljem na čelu dali kmetom, ako se pri-
družijo revolucionarnim delavcem. Venom-
er in povsod po Rusiji so se takrat da-
jale kmetom svečane obljube: »Graščin-
ska in državna zemlja bo vaša, davki se
vam bodo odpustili.« Čim bolj je bledele
spomin na revolucionarno leto 1917, tem
bolj so se puščale v nemar kmetom dane
obljube. Izdajale so se odredbe, ki so bile
kakor temeljni kamni za zgraditev komu-
nističnega gospodarstva na kmetih. Leto
1930 je prineslo končno določitev komu-
nistične organizacije ruskega poljedelstva.

Naš list je v temeljitih člankih, pisanih
od velikega prijatelja in dobrega pozna-
valca Rusije, opisal gospodarski razvoj
Rusije do sedanjega stanja. Orisal je
stvarno in jasno zlasti trnjevo pot ruske-
ga kmeta. Kulaki (večji posestniki, ki so
imeli približno takšna posestva, kot jih
imajo pri nas srednje graščine) so popol-
noma izginili. Bili so kot protirevolucio-
narji ubiti ali poslani na prisilno delo v Si-
birijo in drugam. Njih zemlja in imetje je
bilo izročeno kolhozom. Srednji in mali
kmetje pa so bili s silo natirani ali z zvija-
čo pridobljeni za kolhoze (kolektivna,
skupna gospodarstva). Poleg kolhozov so
boljševiki ustanovili sovhoze (sovjetska
gospodarstva), ki naj bi bili vzorna obli-
ka boljševiškega gospodarstva, v katero
naj bi se tekom časa spremenilo vse kmeč-
ko gospodarstvo. Sovhozi se imenujejo ter
so gospodarske tovarne za kruh. V njih
je 18% vseh poljedelcev, nad 65% jih je
v kolhozih, samostojnih kmečkih gospo-
darstev pa je komaj še 16% in ta so tako
obremenjena z dajatvami in obdana s to-
likimi težavami, da jim preti pogin ali pa
prestop v kolhoze.

Kolhozi so za ruskega kmeta poguba, za
sovjetsko državo pa izguba. Boljševiški
časniki (drugi v Rusiji niso dovoljeni),
med njimi zlasti »Izvestija« in »Pravda«,
poročajo, da je bilo letos do marca pose-

jane pšenice za pet milijonov hektarjev
manj kot lani; celo sovhozi (vzorna so-
vjetska gospodarstva) so posejali šestkrat
manj kot prejšnje leto. Torej preti letos
nevarnost lakote, kakršna je bila v letih
1931 in 1932. Državna oblast odreja na
osnovi posejane površine, kolik bo žetveni
donos in z ozirom na to, kolik bo prinos
posameznih kolhozov državi, zlasti za pre-
hrano meščanstva, delavstva in vojaštva.
Vsak primanjkljaj v oddani količini se
strogo kaznuje. Če lačen kmet vzame v
kolhozu kaj zrnja, zapade ostri kazni;
ustrelijo ga ali pa ga pošljejo v taborišče
na prisilno delo. Da lažje doženejo, kateri
kmet je tat kolhoza, so sovjetske oblasti
organizirale otroke, ki izdajajo kmete, ki
so v kolhozu kaj vzeli. Otroci ovajajo last-
ne starše ter dobivajo za to pohvalo in
odlikovanje. Tako pojema med kmeti za-
nimanje za skupno gospodarstvo od dne-
va do dneva. To je moralen vzrok, zakaj
sedanje kmečko gospodarstvo v Rusiji ve-
dno bolj propada. Je pa tudi tehničen
vzrok.

Na kongresu komunistične stranke leta
1934 je sam diktator Stalin tožil, da ima
organizacija ruskega kmečkega gospodar-
stva ogromne napake. Organi ljudskega
komisariata za poljedelstvo ne poznajo
najvažnejših vprašanj za dvig žetvenega
donosa: vprašanje zrnja in sejanja; slabo
se izkoriščajo traktorji, poljedelski stroji
in mineralna gnojiva. Traktorjev je bilo,
kakor je izjavil Stalin, leta 1933 204.100,
toda samo štirje odstotki so bili sposobni

za delo. In Vorošilov, komisar za vojsko,
je dostavil: »Traktor in motor ni sposo-
ben za vsako delo, za majhna dela je pre-
drag. Potreben nam je vol, naš delovni
vol, a še bolj konj. Oba pa sta postala v
Ukrajini redek pojav.« Stalin je tudi po-
dal zanimivo statistiko o padanju števila
živine v Rusiji pod sovjetsko vladjo. Ži-
vine je bilo v milijonih komadov:

	1. 1916	1. 1933	padec
konjev	35,1	16,6	51%
goveda	58,9	38,6	48%
ovc, koz	115,2	50,6	66%
svinj	20,3	12,2	42%

Po Stalinovi izpovedi se začenja to ka-
tastrofalno padanje leta 1930. Naslednje
leto je bilo zaklano ali je poginilo več ko
22% skupnega števila živine. Leta 1932
je crknilo več ko 57% telet, jalovih je
ostalo 17%, od oplojene živine je izvirglo
čez 20%. Stanje se slabša od leta do leta.
Rusija torej trpi občutljivo na pomanj-
kanju živine. Konje, ki so bili sposobni za
gospodarstvo, je rekvirirala vojska. Trak-
torji so zanič, vprežne živine ni. Kako si
pomaga komunist? Vprega kmeta mesto
živine. To je storil tajnik komunistične
stranke Kopnov. V kolhozu, ki ima na-
slov »V spomin Iljiču-Lenin«, je zauka-
zal, da morajo osem kmetov vpreči pred
plug ter da morajo z njimi orati ves dan.
To poroča boljševiški list v Moskvi
»Pravda« v številki od 17. maja 1937. Ta-
ka je torej usoda kmeta pod žezlom ko-
munizma: postal je brezpraven ko suženj
in živina, še več: postal je dobesedno
vprežna živina.

V NAŠI DRŽAVI

Ministrski predsednik dr. Stojadinovič o
pravem ozadju gonje proti konkordatu.
Ministrski predsednik in zunanji minister
dr. Milan Stojadinovič se je vrnil v našo
državo s svojega obiska na otoku Krfu,
kjer se je sestel s predsednikom grške
vlade Metaksasom in je bil sprejet od gr-
škega kralja Jurija. Ob prihodu v Bar je
bil navdušeno pozdravljen od ljudstva in
raznih zastopnikov oblasti. Poslanec Djura
Cejović je priredil dr. Stojadinoviču slav-
nostno večerjo, katere se je udeležilo sto
povabljenih. Ob tej priliki je imel dr. M.
Stojadinovič govor, v katerem je podčrtal
dejstvo, da prah, katerega so dvignili v

Vsaka slovenska hiša dopisuje na dopisnicah
Sv. Cirila in Metoda. — Na vsaki pošti samo
en dinar

zvezi s konkordatom, dejansko ni bil boj
proti konkordatu, ampak proti vladi in
JRZ. Pri nas nimamo samo enega, pač pa
šest konkordatov, proti katerim se doslej
ni nihče postavil po robu. Tudi ni to boj
za zaščito srbstva in pravoslavne cerkve.
V tem boju izrabljajo politični nasprotni-
ki vseh barv brezobzirno pravoslavno cer-
kev in se strahopetno skrivajo za njen
hrbet. Vero in cerkev, je dejal dr. Stoja-
dinovič, moramo razlikovati od teh nelo-
jalnih politikov. Pravoslavno cerkev je
treba spoštovati, braniti in utrditi. Toda
proti našim političnim sovražnikom mo-
ramo nastopiti z vso močjo naše velike in
močne stranke.

Svarilo notranjega ministrstva pred raz-
širjevalci lažnih vesti. Notranje mini-
strstvo je izdalo svarilo, v katerem pra-
vi, da so si sovražniki javnega reda in
mira in nasprotniki režima v zvezi s spre-
jetjem konkordata v narodni skupščini iz-
mislili razne neresnične in vznemirjajo-
če vesti in jih širijo. Prebivalstvo naj ne
naseda tem lažem in naj se ogiba tistih,
ki si jih izmišljajo in razširjajo. Oblasti